

Til § 26

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen fastslår, at de statslige og statsstøttede biblioteker, der har forpligtelser i henhold til § 13, stk. 2 og 3, formidler lån til folkebibliotekerne uden betaling.

Der henvises til bemærkningerne til § 13.

Til § 27

Bestemmelsen er ny.

For de statslige biblioteker udgør finansloven det overordnede hjemmelsgrundlag for bibliotekerne, og der kan gives hjemmel til at opkræve brugerbetaling for visse ydelser.

I finansloven finder man for de statslige bibliotekers vedkommende kun tekstanmærkninger vedrørende hjemmel til at opkræve gebyr for overskridelse af lånetiden og erstatning for bortkommet eller beskadiget materiale.

En række statslige biblioteker opkræver gebyrer for en lang række forskellige ydelser, som for eksempel ekspedition fra litteraturlister, ekspedition af hastebestillinger, post- og telefaxforsendelse, levering af fotokopier, fjernlån fra ind- og udland, informationssøgning, UBIS-betænkningen påpegede, at de statslige biblioteker har etableret en noget uensartet gebyrpolitik, og det er i øvrigt uklart, hvorvidt alle biblioteker har hjemmel til at opkræve gebyrer for ovennævnte aktiviteter.

På denne baggrund er det efter Kulturministeriets opfattelse hensigtsmæssigt, at hjemmelsgrundlaget for de statslige og statsstøttede bibliotekers opkrævning af vederlag for særlige serviceydelser præciseres.

Bestemmelsen fastslår, at de statslige og statsstøttede biblioteker, der har forpligtelser i henhold til § 13, stk. 2 og 3, kan opkræve vederlag af brugerne for særlige serviceydelser, der er knyttet til biblioteksbetjeningen, men som har en mere vidtrækkende karakter end benyttelse på stedet, udlån af materialer og almindelig vejledning.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen fastslår, at kulturministeren efter forhandling med vedkommende ministre fastsætter nærmere regler om de statslige og statsstøttede bibliotekers opkrævning af vederlag for særlige serviceydelser. Reglerne kan blandt andet vedrøre, hvilke ydelser der kan opkræves betaling for, herunder størrelsen af betalingen.

Ved regelfastsættelsen kan der tages hensyn til særlige forhold ved de enkelte biblioteker.

Til § 28

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen fastlægger maksimumgrænsen for de statslige og statsstøttede bibliotekers opkrævning af gebyr for overskridelse af lånetiden.

Der har hidtil været en noget uensartet praksis for de statslige bibliotekers opkrævning af gebyr for overskridelse af lånetiden. Af hensyn til brugerne bør der være størst mulig klarhed og ensartethed for så vidt angår bibliotekernes gebyrer. Derfor foreslår Kulturministeriet, at de statslige og statsstøttede bibliotekers hjemmel til opkræve gebyr for overskridelse af lånetiden skal fremgå af biblioteksloven.

De statslige og statsstøttede bibliotekers adgang til opkræve de omtalte gebyrer har til hensigt at tilskynde bibliotekernes lånere til at aflevere lånt materiale senest ved lånetidens udløb.

Kulturministeriet har noteret sig, at der er en anden lånerkultur på de statslige og statsstøttede biblioteker end på folkebibliotekerne. På det statslige område er der ofte tale om, at lånerne er studerende eller forskere, der låner mange materialer på en gang for eksempel til forskningsprojekter eller udarbejdelse af specialeafhandlinger mv. Der er derfor ikke som på folkebiblioteksområdet fastsat en maksimumsgrænse for gebyret ved for sen aflevering af materialer, der er lånt samtidigt, som har samme lånetid og afleveres samlet.

Bestemmelsen er fakultativ. Ministeriet finder det hensigtsmæssigt, at det overlades til bibliotekerne at beslutte, hvorvidt der skal opkræves et gebyr og i givet fald hvor høj dette gebyr skal være (inden for maksimumsgrænserne).

Bestemmelsen gælder kun for gebyrer for overskridelse af lånetiden. De direkte udgifter, som bibliotekerne har i forbindelse med inkasso og budafhentning, kan fortsat kræves dækket i overensstemmelse med de almindelige regler for inddrivelse af tilgodehavender.

*Fælles bestemmelser**Til § 29*

Bestemmelsen er ny.

Et flertal i UBIS-udvalget anbefalede, at alle biblioteker får hjemmel til at opkræve vederlag i de tilfælde, hvor der til en ydelse er knyttet forbrugsafgifter til en leverandør eller rettighedshaver.

Anbefalingen er navnlig begrundet i, at forskningsbibliotekernes indkøb, benyttelsesmønstre og i stigende grad publiceringsformer gradvis skifter fra trykte materialer til elektronisk formidling af materialerne. Især udenlandske tidsskrifter vil fremover primært være elektronisk tilgængelige.